

Ja, knapen, 't hoofd omhoog, onze oude vaan omhoog
De herten hoog!
't Verleden leeft in ons, het heden hoopt op ons,
De toekomst straalt voor ons. God zij met ons. R.

† ROEMVOL AANDENKEN VAN
JOZEF - ANTOON - IGNAAS - JULES
VAN CAUWENBERGE

ZOON VAN FREDERIK en EMMA DE SCHEPPER
Student aan het Kollegie te Audenaarde
geboren te Gent den 12 Juni 1895

Oorlogsvrijwilliger bij het 8^e linieregiment
roemvol gevallen te Essen bij Dixmuiden
den 29 September 1918.

Hij was lid van St Franciscus Xaverius en van
de Congregatie van O. L. Vrouw Onbevlekt Ontvangen

Die woorden, hierboven neergeschreven, maakten op Jozef een diepen indruk. Hij droeg die gedachten mede naar den oorlog en zij maakten van hem een koene strijder. Voor zijn Volk heeft hij geleefd en ook... is hij gevallen. Hij beminde zijn Vlaanderen en had het hartelijk lief, hij droeg in 't hart een hoog gedacht door allen niet begrepen; soms kon hij het niet bedwingen, het wilde hem den boezem uit en hij sprak U, Kamaraden, liefde en moed in 't hart.

Wie zal er ons zeggen wat Jozef gevoelde toen de vijand wijkten moest en hij hem volgde, Vlaanderen in, naar huis?... maar de weg, helaas! werd hem afgesneden; hij viel... Gods wil geschiede!

Ja, Vader, Moeder, Broeder, Zusters, Bloedverwanten en vrienden, naar huis kwam ik, en zoo ik tot daar niet geraakte, ik was er toch, en ik blijf er met mijne genegenheid en liefde. O Moeder, wees niet ontroostbaar; met den H. Paulus mag ik zeggen: «Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb mijne loopbaan geëindigd... mij ook is de kroon van gerechtigheid weggelegd.» met de zoete hoop U allen weer te zien bij Hem die beproeft en troost. Blijven wij met elkaar verenigd in gedachten, en vergeet mij niet in uwe gebeden, bijzonderlijk gij, mijn Oom, priester des Allerhoogsten, noch gij mijne vrienden en wedeburgers voor wiens heilige rechten uwe soldaten zijn gevallen.